

WIADOMOŚCI URZĘDOWE

ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO

ROK VI NR 6/36

CZERWIEC 1962

CENA ZŁ 3,50

TRESC:

	str.
Uchwała Naczelnej Rady Harcerskiej z dn. 20.V.1962 r. w sprawie bilansu zamknięcia za 1961 r. i budżetu ZHP na rok 1962	2
Uchwała Głównej Kwatery Harcerstwa z dn. 3.V.1962 r. dotycząca wprowadzenia jednolitego systemu kształcenia i rozwoju kadr ZHP	3
*	
Projekty prób instruktorskich na stopień przewodnika, podharcemistrza i harcemistrza	4
*	
Rozkaz L. 10/62 z dn. 1.VI.1962 r.	7
*	
Działalność harcerstwa w XX-lecie PPR	11

**UCHWAŁA
NACZELNEJ RADY HARCERSKIEJ**

z dnia 20 maja 1962 r.

W SPRAWIE BILANSU ZAMKNIĘCIA ZA 1961 R. I BUDŻETU ZHP NA ROK 1962

W wyniku dyskusji nad wnioskami Komisji Rewizyjnej ZHP i Komisji Gospodarczej NRH oraz w oparciu o przedłożone przez GKH materiały, Naczelna Rada Harcerska postanowiła:

1. Zatwierdzić bilans zamknięcia Związku Harcersstwa Polskiego za rok 1961 zamykający się obrotową kwotą 103.310.592,95 zł.
2. Zatwierdzić budżet Związku na rok 1962 w wysokości 138.800.000,— zł bez wpływów i wydatków obwozowej akcji letniej.
3. Zatwierdzić 5-letni plan inwestycji ZHP zgodnie z przedłożonym przez GKH projektem.
4. Upoważnić Główną Kwaterę Harcerską do nabywania w niezbędnym wypadkach działek budowlanych zgodnie z potrzebami planu inwestycyjnego, oraz do zbywania nieruchomości stanowiących własność ZHP, a nie użytkowanych obecnie na cele Związku. Jednocześnie NRH zobowiązuje Główną Kwaterę Harcerską:

1. Do określenia nowych zasad planowania finansowego i podziału dotacji w kierunku stałego zwiększania możliwości finansowania potrzeb jednostek terenowych, z jednoczesnym zmniejszeniem budżetu wydatków centralnych.

GKH powinna opracować jednolite kryteria podziału funduszu plac, funduszu kręgów pracy i środków przeznaczonych na szkolenie kadry — tak, by zlikwidować istniejące obecnie dysproporcje i zabezpieczyć jednokowe możliwości realizacji zadań we wszystkich jednostkach terenowych ZHP.

2. Do opracowania podstawowych kierunków rozwoju bazy gospodarczej Związku, mając na uwadze zabezpieczenie działalności programowej drużyn i szczepli.

3. NRH zobowiązuje Komisję Techniki i Główną Kwaterę Harcerską do przeanalizowania całokształtu zagadnień i kierunków wychowania technicznego w harcerstwie w aspekcie podjętej przez NRH w 1960 r. uchwały o rozwoju wychowania technicznego w ZHP.

Na tym też Komisja Techniki winna przeanalizować przydatność i kierunki rozwoju posiadanej bazy technicznej, a następnie przedstawić ocenę i wnioski na posiedzeniu NRH w IV kwartale br.

4. Do szczegółowego zbadania przyczyn słabej odpłatności składek organizacyjnych w poszczególne komendach chorągwi i wyłączenia odpowiednich wniosków natury wychowawczej i organizacyjnej.

5. Wobec systematycznego rozwoju ilościowego organizacji istnieje konieczność poszerzenia harcerskiej akcji obowozowej. W związku z tym Główna Kwatera Harcerska powinna w porozumieniu z odpowiednimi władzami centralnymi ograniczać jednolity system finansowania i warunków organizacyjnych harcerskiej akcji letniej.

6. Do wzmocnienia dyscypliny finansowej, oszczędności i gospodarności drogą wzmożonej kontroli jednostek budżetowych oraz dokonywania określonych ocen działalności organizacyjnej i gospodarczej poszczególnych chorągwi i ośrodków.

7. Do realizacji w/w wniosków i postulatów łączenia z wykonaniem zaleceń Komisji Rewizyjnej ZHP. Jednocześnie w odniesieniu do działalności Centralnej Składnicy Harcerskiej NRH zobowiązuje:

1. Komendy hufców i chorągwi oraz terenowe jednostki CSH do aktywizacji Rad Gospodarczych Oddziałów CSH i Komitetów Sklepowych Składnic Harcerskich.

2. Naczelną Dyрекcyjną CSH:
a) do organizowania wypożyczalni sprzętu obowozowego, turystycznego i sportowego, oraz punktów naprawy tego sprzętu i wyposażenia osobistego harcerzy;
b) do podjęcia odpowiednich starań i zabiegów w celu podniesienia jakości produkcji umundurowania harcerskiego i namiotów oraz poszerzenia asortymentu produkcji i sprzedaży sprzętu obowozowego.

Przewodniczącą posiedzenia NRH
(—) Antoni Włodek, hm.

PRZECZYTAJCIE! WARTO!

Książka B. Gajdeckowej
pt.
„**ZŁOTE RECE**“
S. 108, st. 5/00

pomocę zastępom młodszoharcerskim w zdobywaniu sprawności zespołowych, w organizowaniu własnego funduszu na uzupełnienie sprzętu obowozowego, sportowego, bibliotek itp. Książka zawiera także ciekawe wiadomości z astronomii. Pozycja wydana została w serii „Zastępowi na ucho”.

**UCHWAŁA
GŁÓWNEJ KWATERY HARCERSTWA**

z dnia 3 maja 1962 r.

DOTYCZĄCA WPROWADZENIA JEDNOLITEGO SYSTEMU KSZTAŁCENIA I ROZWOJU KADR ZHP

Po zapoznaniu się z przedłożonymi materiałami i dyskusji na posiedzeniu GKH w dniu 13 kwietnia i 3 maja br. Główna Kwatera Harcerska uznaje potrzebę wypracowania jednolitego systemu kształcenia i rozwoju kadry.

Głównym zadaniem Związku na danym etapie jest budowanie wózków programu ZHP ruchu społecznego dzieci, młodzieży i instruktorów poprzez świadome tworzenie żywych ośrodków inicjatywy społecznej oraz w ramach korpusu instruktorów tworzenie społecznego ruchu wychowawczego i udziału w ogólnospołecznym froncie wychowawczym na rzecz dzieci i młodzieży zrzeszonej w organizacji i niezorganizowanej w zeregach Związku.

Współdziałać w tym powinno kształcenie poprzez takie przygotowanie kadry, aby stawała się ona jedną z głównych dźwigni rozwoju organizacji.

Kształcenie powinno przygotować kadrę w dwóch zakresach:

- a) do pracy wychowawczej związanej z programem ZHP i systemem pracy drużyn;
- b) do pracy organizatorskiej, wpływającej na tworzenie się ruchu społecznego instruktorów, ruchu wychowawców.

Tok kształcenia uwzględnić trzy poziomy pracy instruktorów.

Każdemu z tych poziomów pracy instruktorów odpowiadać musi określony stopień rozwoju indywidualnego instruktora.

Poziom I — organizator zespołu drużyn (przewodnik)

Rozumie co jest celem pracy drużyn. Prowadzi drużynę zgodnie z zasadami przyjętymi w ZHP. Umie wykonać pracę kierowniczą w znajomości dzieci i prowadzoną przez siebie zespołu.

Poziom II — wychowawca-działacz (podharcistrz)

Prowadzi działalność wśród młodzieży w myśl zasad systemu wychowawczego i programu ZHP. Umie wykonywać je dla angażowania ideowego młodzieży. Jest współorganizatorem działalności społecznej w skali szerszej niż drużyna lub bierze udział w kształceniu drużynowych. Umie skupiać wokół pracy Związku sojuszników.

Poziom III — działacz społeczny frontu wychowawczego (harcistrz)

Prowadzi działalność programowo-organizatorską przynajmniej na skalę hufca lub bierze udział w kształceniu podharcistrzów, korzystając z wiedzy politycznej, pedagogicznej i metodycznej — harcerskiej,

Jest aktywnym uczestnikiem ruchu wychowawczego na rzecz dziecka i uczenia.

1. Przyjmuje się do wiadomości przedłożony projekt próby instruktorskiej na stopień przewodnika, który zostanie wprowadzony tytułem próby do czasu zatwierdzenia wszystkich stopni do szerokiej akcji kształcenia drużynowych.

2. Pozostałe stopnie II i III — zleca się do opracowania działowi kształcenia i wprowadzenia ich do praktyki w wąskim zakresie (eksperyment) w wybranych ośrodkach.

Zleca się równocześnie opracowanie zakresu wiedzy społeczno-polityczno-pedagogicznej na poszczególne poziomy. Tematy te wejść jako integralną część pracy kursów stopnia I i II, a nie będą zawarte w poszczególnych próbach instruktorskich. Tematy te mogą również stanowić podejmowaną problematykę w etapach pracy.

Jednolitość podstawowych zasad i założonych kręgów (stopni rozwoju instruktorów) wymaga uwzględnienia specyficznych potrzeb warsztatu wychowawczego kadry (zuchy, młodzi, starsi, „Nieprzytarty Szlak”, ośrodki specjalistyczne). Przewiduje się wejść w założeniach programowych kursów uwzględnienie specjalności wychowawczej, młodszoharcerskiej itd.

Specyfika warsztatu szczególnie powyżej poziomu drużyn nie może przekreślić jednak konieczności wyróżnienia startu i wymagań stawianych instruktorom Związku jako członkom ruchu społecznego i ruchu wychowawców. Pomimo więc pewnych akcentów specyficznych zasób podstawowych wymagań dla wszystkich instruktorów jest ten sam.

2. Uznaje się za słuszne wprowadzenie na kursach szkoleniowych następujących zasad:

a) Kursy przygotowują do określonych funkcji lub określonych zadań programowych. Nie są więc kursami na stopnie, chociaż odbycie kursu jest jednym z warunków zdobycia stopnia.

b) Oparcie kursów na elementach metodycznych obowiązujących w całym Związku.

3. GKH akceptuje kierunek na decentralizację kształcenia, podejmując przygotowania zespołów w hufcach i chorągwiach do podjęcia tego zadania.

4. W związku z pracami nad jednolitym systemem kształcenia i rozwoju kadry ZHP w terminie do dnia 1.X.62 r. przygotować pełną koncepcję pracy hufca (struktura, sposób kierowania programowego pracy drużyn, ośrodki programowe i formy działania ośrodków, zadania i zasady funkcjonowania zespołów instruktorów).

5. GKH zatwierdza następujący tryb pracy nad systemem kształcenia:

Ostatnim terminem, od którego w zasadzie cały Związek prowadzić kształcenie zgodnie z systemem, powinien stać się wrzesień 1963 r. Do tego czasu praca powinna przebiegać w 2 etapach.

Etap I — kwiecień — październik 1962 r.

— wprowadzenie prób instruktorskich i zasad kursów instruktorskich do praktyki (zgodnie z pkt. 1 i 2 tej Uchwały);

— przeprowadzenie szerokiej dyskusji nad materiałami dotyczącymi kształcenia w Komisji Instruktorskiej i Pedagogicznej NRH, zespołach instruktorskich, prasie harcerskiej itp.;

— przygotowanie na podstawie oceny praktyki i wniosków z dyskusji ostatecznych materiałów w sprawie systemu kształcenia na posiedzenie NRH na jesień br.;

— przeprowadzenie centralnego kursu czołowej kadry kształcącej i systematyczne seminaria dla tej kadry.

Etap II — maj 1962 — wrzesień 1963 r.

— kształcenie kadry kształcącej w Związku;

— przygotowanie niezbędnych materiałów pomocniczych do kształcenia;

— stopniowe przejmowanie zadań wynikających z systemu przez odpowiednie ognia Związku;

— tworzenie bazy materialnej kształcenia. GKH zleca Działowi Kształcenia podjęcie w pracy z komendami chorągwi — oprócz wyżej omówionych — także następujących zadań:

— ustalenie zasad polityki kształcenia w chorągwiach i sposobu wprowadzania systemu kształcenia;

— powoływanie ośrodków chorągwiowych;

— pomoc w kształceniu. GKH zleca także Działowi Kształcenia ustalenie zadań dla centralnych ośrodków kształcenia na rok następny.

Przy dalszej pracy nad jednolitym systemem kształcenia GKH zaleca Działowi Kształcenia ścisłą współpracę z innymi Działami Głównej Kwatery.

GŁOWNA KWATERA HARCERSTWA

★ ★ ★

W związku z podjętymi pracami nad jednolitym systemem kształcenia kadry ZHP publikujemy projekty prób instruktorskich do ogólnozwiązkowej dyskusji.

Wszystkich instruktorów prosimy o dzielenie się swoimi uwagami na temat tych projektów na lamach „Drużyny” i „Harcerstwa”.

PRZEWODNIK — ORGANIZATOR ZESPOŁU DRUŻYNY**Warunki rozpoczęcia próby:**

1. Prowadzi drużynę młodszoharcerską¹⁾
2. Uczestniczy w działalności kregu pracy.

Wymagania próby:

A. 1. Prowadząc drużynę wykazuje się znajomością podręcznika drużynowego oraz następującymi osiągnięciami:

— przy planowaniu zdobywania sprawności zespołowych harmonogramy pracy zespołów wykazują dbałość o zasady „dobrej roboty”, sprawiwszy podział pracy pomiędzy wszystkich członków drużyny — uwzględnienie w rozdziale zadań postulatów prawidłowego rozwoju wszystkich członków drużyny;

— przy podsumowaniu sprawności zespołowych czy mian uwzględniła się rzeczywiście rzetelne wykonanie podjętych zadań;

— w pracy drużyny występuje rzeczywiste różnicowanie poziomu zadań, praw i obowiązków zespołu w zależności od aktualnego etapu ich pracy;

— poprzez pracę z zespołem drużyny tworzy aktywnie i umiejętnie nim gospodaruje.

2. Bierze udział w działalności kregu pracy, wykazując prawidłowy stosunek do podejmowanych zadań oraz zespołu, z którym współdziała.

B. 1. Potrafi wykorzystywać wymagania zawarte w sprawnościach zespołowych w rozwiązywaniu codziennych spraw życia zespołu (stosunek do zespołu, stosunek do członków zespołu i ludzi spoza zespołu itp.).

2. Potrafi zorganizować wycieczki, biwaki i inne imprezy drużyny, prowadzić gry, ćwiczenia oraz różne zajęcia np. kulturalne, sportowe, techniczne.

3. Wzbogaca posiadany zasób form do pracy w drużynie. Wykorzystuje różnorodność materiałów, pomysły do zajęć w drużynie.

4. Wykorzystuje do pracy w drużynie fakty i wydarzenia społeczno-polityczne, interesujące młodzież i użyteczne dla pracy ideowo-wychowawczej.

5. Korzysta z rad i pomocy ciekawych ludzi.

Warunki zakończenia próby:

1. Ukończył lat 16.
2. Ukończył kurs drużynowych z dodatnią opinią.

¹⁾ Drużynyw obejmujące drużyny nowo powstające przed objęciem drużyny powinny obowiązkowo ukończyć kurs drużynowych.

3. Prowadził drużynę w okresie 5—7 miesięcy. Po tym okresie wystąpił do komendy hufca o przeprowadzenie wizytacji. Uzyskał dodatnią ocenę pracy ze

strony wizytatorów komendy hufca, szczególnie odnośnie osiągnięć, których wymaga od niego próba.

Projekt

PODHARCMISTRZ — WYCHOWAWCA — DZIAŁACZ**Warunki rozpoczęcia próby**

1. Jest czynnym instruktorem ZHP w stopniu przewodnika¹⁾, a jego postępowanie w życiu osobistym i zespole instruktorskim jest zgodne z wyznawanymi i głoszonymi poglądami.

2. Dobrze prowadzi drużynę, bądź pracuje na innym odcinku działalności ZHP, z którego wywiązują się należycie.

3. Bierze aktywny udział w pracach kregu.

4. Pracuje zawodowo lub kształci się.

5. Zgłosił na zbiorce kregu pracy chęć odbycia próby na stopień phm. i uzyskał aprobatę kregu.

Wymagania próby

A. 1. Prowadząc drużynę lub inny odcinek pracy w Związku wykazuje się znajomością zasad systemu wychowawczego i programu ZHP oraz umiejętnością ich realizowania.

2. Na podstawie znajomości i analizy potrzeb społecznych swego środowiska i młodzieży wyciąga wnioski dla działalności harcerstwa na tym terenie, dla działalności zespołu, w którym pracuje.

3. W swej działalności współpracuje i skupia sojuszników spośród rodziców, nauczycieli, działaczy, fachowców itp., współpracuje z innymi organizacjami dla realizacji wspólnych zadań.

¹⁾ Dla instruktorów dorosłych przychodzących do organizacji do funkcji na poziomie II mogą listnie odstąpić od tej zasady, które zostaną określone odpowiednim regulaminem.

Warunki zakończenia próby

1. Jest czynnym instruktorem ZHP.
2. Ukończył z wynikiem pomyślnym kurs na poziomie phm.
3. Uzyskał pozytywną ocenę swojej pracy instruktorskiej ze strony komendy hufca.

Projekt

HARCMISTRZ — DZIAŁACZ SPOŁECZNY FRONTU WYCHOWANIA**Warunki rozpoczęcia próby**

1. Jest czynnym instruktorem ZHP w stopniu podharcmistrza przynajmniej rok, a posiadane przez niego uznanie w zespole nie wynika z funkcji lecz z posiadanych wartości osobistych.

2. W związku z pełnieniem funkcji instruktorskiej ukończył odpowiedni kurs z wynikiem pomyślnym.

3. Pracuje czynnie w zespole instruktorskim (krąg pracy, zespół komendy chorągwi itp.).

4. Posiada określony wyczuwany zawód lub aktualnie kształci się w tym kierunku (szkoła, wyższa uczelnia, praktyka, kurs itp.).

5. Zgłosił na zbiorce kregu pracy lub zespołu instruktorskiego w którym pracuje chęć odbycia próby na stopień harcmistrza i uzyskał aprobatę.

Wymagania próby

A. 1. Prowadząc drużynę lub inny odcinek pracy w Związku wykazuje się znajomością zasad pedagogiki socjalistycznej.

2. W pracy swojej wykazał się znajomością działalności na rzecz dzieci i młodzieży oraz własną działalnością organizatorską, pedagogiczną, społeczną lub publicystyczną na rzecz dzieci nieorganizowanych i ich wychowania.

3. Zapoznał się z działalnością komisji oświaty KP (KW) PZPR, Inspektora (Kuratorium), TPD itp. Potrafi ocenić wartość tej działalności na podstawie znajomości potrzeb swego terenu.

4. Posiada umiejętności organizatorskie, umiejętności prawidłowego i sprawnego działania, umiejętności współpracy z kadrami i młodzieżą.

B. 1. Zorganizował i pokierował akcją drużyn na skalę hufca lub chorągwi w jednym z sześciu podstawowych kierunków pracy ZHP lub był członkiem kadry kursu na poziomie hufca.

2. Podczas realizowania zadania wykazał się następującymi osiągnięciami i umiejętnościami:

— wykazał odpowiedni zasób wiedzy o zagadnieniach politycznych, społecznych i innych związanych z kierunkiem zrealizowanej akcji;

— przygotował plan akcji kierując się potrzebami terenu, drużyn harcerek biorących udział w akcji, oraz wymaganiami kierunku, z którym akcja jest związana;

— w planie akcji wykorzystał różnorodne role kadry oraz zespołów harcerek zgodnie z zasadami systemu wychowawczego ZHP;

— nawiązał odpowiednie kontakty z innymi organizacjami, instytucjami, działaczami;

— obronił swój plan akcji wobec komisji instruktorskiej, zrealizował przygotowany plan;

— ocenił wyniki wychowawcze i społeczne akcji.

C. Posiada jedną przynajmniej dziedzinę praktycznych umiejętności na takim poziomie, by mógł je wykorzystać w pracy lub poprowadzić szkolenie specjalistyczne. Mogą to być umiejętności pozaw zawodowe, jak też umiejętności propagowania i wykorzystania w wychowaniu własnej specjalności zawodowej.

Warunki zakończenia próby

1. Okres próby od jej rozpoczęcia nie może trwać krócej niż jeden rok.

2. Kandydat na harcmistrza jest czynnym instruktorem ZHP. Uzyskał ocenę pozytywną komendy chorągwi lub GSH odnośnie swej pracy.

3. Wziął udział w konferencji harcmistrzowskiej.

4. Uzyskał ocenę pozytywną zespołu instruktorskiego, w którym pracuje.

5. Przedstawił sprawozdanie z odbytej próby wobec Komisji Prób Instruktorskich, uzyskując pozytywną ocenę.

DRUKI ORGANIZACYJNE

potrzebne w pracy drużyn harcerek
są do nabycia
w dostatecznej ilości

GDZIE?

— w składniach CSH
— w magazynie wysyłkowym Wydawnictwa Harcerskiego w Warszawie, ul. Konopnickiej 6.

JAKIE?

DYPLOM ZUCHOWY (przyjęcie drużyny do ZHP)	21 6,00
KSIĄŻKA ZASTĘPU	21 3,50
KSIĄŻKA FINANSOWA DRUŻYNY	21 4,00
KSIĄŻKA INWENTARZOWA DRUŻYNY	21 6,00
KSIĄŻKA PRACY DRUŻYNOWEGO ZUCHOW	21 8,00
KSIĄŻKA PRACY DRUŻYNY	21 5,00
LEGITYMACJA ZUCHA	21 0,50

Czekamy na zamówienia!

WYDAWNICTWO HARCERSKIE

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

Warszawa, dnia 1 czerwca 1962 r

ROZKAZ L. 10/62

6. CHORĄGWIE

6.1. Przyjęcie do wiadomości wyników wyborów

Przyjmując do wiadomości wyniki wyborów do władz chorągwi:

Chorągiew Koszalińska
(wybory w dniu 27.V.1962 r.)

Komenda Chorągwi

hm. Paweł Blum
hm. Janusz Bomba
płm. Edward Boniecki
hm. Adam Frątczak
hm. Florian Juszkiewicz
hm. Zdzisław Krzawczyk
hm. Tadeusz Kwaśniewski
płm. Zbigniew Michta
hm. Jerzy Miller
hm. Jerzy Pulsakowski
płm. Edward Reguła
hm. Sylwester Rzemieniecki
płm. Adam Sitwula
hm. Wiesław Słasiński
hm. Eligiusz Szpernalowski

Komisja Rewizyjna

płm. Kazimierz Bieliński
płm. Jerzy Fidoś
hm. Edward Kuligowski
płm. Kazimierz Malisz
płm. Tadeusz Malecki

Z-cy członków Komisji Rewizyjnej

hm. Zygmunt Gajda
płm. Maria Mitrus

Chorągiew Ziemi Lubuskiej
(wybory w dniu 27.V.1962 r.)

Komenda Chorągwi

płm. Edward Bielski
hm. Janusz Brzózka
hm. Wiesław Cieśla
hm. Irena Czmiel
płm. Irena Gierasimowicz
płm. Jan Jaszczuk
płm. Tadeusz Kopyczyński
hm. Tadeusz Kowalski
hm. Anna Kozłowska
hm. Lucjan Leśniewski
płm. Stanisław Mroziak
hm. Czesław Olechnowicz
hm. Andrzej Świętek

hm. Edmund Szymeczko
hm. Karol Żurawowicz

Komisja Rewizyjna

płm. Antoni Bujalski
hm. Krystian Kidawa
płm. Zenon Mleczał
płm. Mieczysław Tyłutki
płm. Jerzy Wybieralski

Z-cy członków Komisji Rewizyjnej

płm. Jerzy Kozłowski
płm. Włodzimierz Maciejowski

Na wniosek Komendy Chorągwi odwołuje ze składu Komendy Chorągwi Klelekiej hm. Stanisława Filipkowskiego.

6.2. Mianowania komendantów chorągwi

Mianując Komendantami Chorągwi:

Chorągiew Koszalińska — hm. Jerzy Miller
Chorągiew Ziemi Lubuskiej — hm. Janusz Brzózka

6.3. Inne mianowania w komendach chorągwi

Mianując w komendach chorągwi:

Chorągiew Białostocka

Z-ca Komendanta — płm. Zbigniew Botuliński
Z-ca Komendanta — hm. Tadeusz Linda
Kierownik Wydz. Młodzieży Starszej — hm. Henryka Wiśniewska
Kierownik Wydz. Młodzieży Młodszej — płm. Jerzy Mer
Kierownik Wydz. Obozów — hm. Jerzy Kindziuk
Kierownik Wydz. Finans.-Gospodar. — Główny Księgowy — płm. Marian Pawłowicz
Kierownik Wydz. d/s Techniki i Drużyn Specjalnościowych — hm. Waldemar Pytkowski.

Chorągiew Koszalińska

Z-ca Komendanta — hm. Florian Juszkiewicz
Z-ca Komendanta — hm. Sylwester Rzemieniecki
Z-ca Komendanta — hm. Eligiusz Szpernalowski

Chorągiew Warmińsko-Mazurska

Rzecznik Dyscyplinarny — płm. Wiesłowoł Makał

Chorągiew Ziemi Lubuskiej

Z-ca Komendanta — hm. Edmund Szymeczko
Z-ca Komendanta — hm. Karol Żurawowicz

6.4. Mianowania członków komisji prób
Mianuję Komisję Prób Instruktorskich na Stopień Podharcistrza(zy) i Przewodnika(czeki) przy Komendzie Chorągwi Białostockiej:

Przewodniczący — hm. Tadeusz Dziubiński
Z-ca Przewodniczącego — hm. Bronisław Ignasiak
Sekretarz — hm. Krystyna Dryll
Członkowie — phm. Jerzy Mer
— hm. Halina Skarżyńska
— hm. Henryka Wiśniewska
— hm. Waldemar Pytkowski

6.5. Inne zwolnienia w komendach chorągwi
Zwalniam dotychczasową obsadę Wydziałów Komendy Chorągwi Białostockiej.
Zwalniam z funkcji Z-cy Komendanta Chorągwi Kieleckiej hm. Stanisława Filipkowskiego.

6.7. Zwolnienia w komisjach prób
Zwalniam dotychczasowy skład Komisji Prób Instruktorskich na Stopień Podharcistrza(zy) i Przewodnika(czeki) przy Komendzie Chorągwi Białostockiej.
Zwalniam hm. Stanisława Filipkowskiego z funkcji przewodniczącego Komisji Prób Instruktorskich na Stopień Podharcistrza(zy) i Przewodnika(czeki) przy Komendzie Chorągwi Kieleckiej.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW

8.1. Lista zarejestrowanych instruktorów
Podaję do wiadomości, że Komisja Weryfikacyjna przy Głównej Kwaterze zweryfikowała następujących instruktorów:

Główna Kwatera

Julian Goettlich — podharcistrz

Chorągiew Warszawska

Natalia Nekrasz — harcistrzyni (z ważnością od dnia 1.X.1961 r.)

Stwierdzam, że phm. Julian Goettlich jest instruktorem czynnym.

Zaliczam służbę instruktorską w roku harcerskim 1960/61 następującym druhnom i druhom oraz stwierdzam, że w dniu 1 listopada 1961 r. byli oni instruktorami(kami) czynnymi:

Naczelna Rada Harcerska

hm. Zbigniew Januszko

Główna Kwatera

hm. Jacek Kubski
hm. Henryk Piątkowski
phm. Władysław Drapella
phm. Ryszard Langer
phm. Stanisław Ludwig

Chorągiew Bydgoska

hm. Roman Marcinkowski
hm. Sylwester Nowicki
hm. Halina Piosik-Kida
hm. Wanda Tychanicz

Chorągiew Warszawska

hm. Jerzy Bielejec
hm. Teodor Gajewski
hm. Krystyna Górzanka-Pochwała
hm. Tadeusz Jaskłowski
hm. Andrzej Kieruzalski
hm. Wanda Kobylecka
hm. Witold Kozłowski
hm. Barbara Kryda
hm. Natalia Nekrasz
hm. Janina Robakiewicz
hm. Wanda Tazbirówna

Zaliczam służbę instruktorską w roku harcerskim 1960/61 następującym druhnom i druhom oraz stwierdzam, że w dniu 1 listopada 1961 r. byli oni instruktorami(kami) w rezerwie:

Chorągiew Bydgoska

hm. Kazimierz Kulaczkowski

Chorągiew Warszawska

hm. Józef Bekasiak
hm. Jerzy Kozdrak
hm. Zofia Kulisińska

Stwierdzam, iż w dniu 1 listopada 1961 r. hm. Stanisław Kosterski i hm. Stanisław Masłowski z Chorągwi Katowickiej byli instruktorami czynnymi.

8.3. Przyznanie stopnia podharcistrza(zy)

Podaję do wiadomości, że Komendy Chorągwi przyznały stopień podharcistrza(zy) następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Białostocka

(Rozkaz L.2/III/62 z dnia 1.V.1962 r.)

ze specjalnością harcerską

pwd. Anna Budnik
pwd. Tadeusz Chojnowski
pwd. Henryka Czaszkiewicz
pwd. Salomea Dobuszyńska
pwd. Tadeusz Dudo
pwd. Jakub Forystek
pwd. Bogumił Gorczyński
pwd. Hanna Górską
pwd. Danuta Jakubiak
pwd. Irena Kamińska
pwd. Helena Ładna
pwd. Alicja Magiera
pwd. Janusz Moryc
pwd. Wiesława Rakowska-Płaszczewicz
pwd. Mirosława Niedźwiecka
pwd. Halina Powichrowska
pwd. Jadwiga Raś

pwd. Maria Rubczewska
pwd. Antoni Siwiński
pwd. Andrzej Sobuś
pwd. Marek Szpinger
pwd. Irena Udwałd
pwd. Wanda Walendzewska
pwd. Marian Waszkiewicz

pwd. Janina Zdanowicz
pwd. Józef Zur

ze specjalnością zuchową

pwd. Danuta Bittdorf
pwd. Maria Brejnak
pwd. Irena Kozłowska
pwd. Anna Kondracka

Chorągiew Kielecka

(Rozkaz L. 4/62 z dnia 1.V.62 r.)

ze specjalnością harcerską

pwd. Stanisław Basiak
pwd. Waclaw Ciechociński
pwd. Teodor Janiszewski
pwd. Józef Kędzierski
pwd. Waclaw Kwiecień
pwd. Teresa Miernik
pwd. Janina Moryc
pwd. Henryka Smrodzewska

ze specjalnością zuchową

pwd. Eugenia Dera
pwd. Mirosława Duniec
pwd. Maria Kowalik
pwd. Janina Łukasik
pwd. Irena Ryszka

Chorągiew Łódzka

(Rozkaz L. 6/62 z dnia 30.IV.62 r.)

pwd. Maria Zieleniewska-Dąbrowska
pwd. Halina Korzenłowska
pwd. Irena Raźe
pwd. Henryka Selenecel
pwd. Leszek Wójcik

Chorągiew Opolska

(Rozkaz L. 3/62 z dnia 1.V.62 r.)

ze specjalnością harcerską

pwd. Eugeniusz Bagiński
pwd. Jerzy Bies
pwd. Roman Frej
pwd. Edward Gajda
pwd. Waclaw Grochowski
pwd. Zygmunt Hudek
pwd. Irena Kociołek
pwd. Tadeusz Kunicki
pwd. Marian Miga
pwd. Kazimierz Nietupki
pwd. Teresa Osadkowska
pwd. Bronisław Palys
pwd. Stanisław Pawłowicz
pwd. Wiesław Pietrzak
pwd. Jan Placek
pwd. Lesław Posłuszny
pwd. Jan Rej
pwd. Lidia Węgierska
pwd. Adam Zaráś

ze specjalnością zuchową

pwd. Krystyna Fojcik
pwd. Ewa Golecka
pwd. Ferdynand Jaszczyk
pwd. Anna Klin
pwd. Maria Klosek
pwd. Emilia Koceba
pwd. Janina Kuc
pwd. Adela Langer
pwd. Krystyna Małek
pwd. Krystyna Nowakowska
pwd. Dorota Princep
pwd. Józef Sapala
pwd. Romualda Sińska

Chorągiew Warszawska

(Rozkaz L. 11 z dnia 1.V.62 r.)

ze specjalnością harcerską

pwd. Barbara Bargłowska
pwd. Mieczysław Borowczyk
pwd. Józef Domański (z ważnością od dn. 11.1.1962 r.)
pwd. Roman Dziukowski
pwd. Zbigniew Jackowski
pwd. Anna Rajner
pwd. Stanisław Rumianek
pwd. Marek Santorski
pwd. Edward Snopczyński
pwd. Teofil Świerczyński
pwd. Jan Zuromski

ze specjalnością zuchową

pwd. Bożena Kołodziejczyk
pwd. Danuta Myszevska

Chorągiew Ziemi Lubuskiej

(Rozkaz L. 6/62 z dnia 15.V.62 r.)

pwd. Barbara Bobińska

pwd. Marian Boczoł
pwd. Emilia Chomatek
pwd. Zofia Czerniejewska
pwd. Ludwik Dąbkowski
pwd. Roman Dąbrowski
pwd. Józef Dłuski
pwd. Edmund Gólski
pwd. Genewefa Kalinowska
pwd. Tadeusz Leśniak
pwd. Sylwester Łukomski
pwd. Irena Nowak
pwd. Ryszard Nowak
pwd. Edward Saloniuk
pwd. Halina Skindzier
pwd. Tadeusz Wiśniewski
pwd. Marian Wobiewicz
pwd. Michał Zalbert
pwd. Bogdan Zieliński

8.5. Otwieram próbę na stopień harcistrza(zy)

otwieram próbę na stopień harcistrza(zy) następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Katowicka

phm. Jerzy Biczak
 phm. Ignacy Binet
 phm. Józef Brahmański
 phm. Piotr Czyszyński
 phm. Stefania Domagała
 phm. Stanisław Dykta
 phm. Jan Dziwiński
 phm. Marian Gajda
 phm. Bolesław Gątnar
 phm. Anna Grodof
 phm. Henryk Guzik
 phm. Leon Guzy
 phm. Alojzy Hałas
 phm. Teresa Irek
 phm. Waldemar Kolasa
 phm. Adam Kotuła
 phm. Benedykt Kotyrbra
 phm. Ludwik Kulman
 phm. Konrad Kupilas
 phm. Kazimierz Mrowiec
 phm. Edmund Podziemski
 phm. Konrad Rezer
 phm. Leonard Sikora
 phm. Antoni Sónsala
 phm. Danuta Stuchlik
 phm. Andrzej Suski
 phm. Romuald Szalamecha
 phm. Edward Szostak
 phm. Henryk Szczepanek
 phm. Jerzy Słosarczyk
 phm. Jerzy Teper
 phm. Jerzy Zamożny

Chorągiew Warszawska

phm. Zofia Olbrys
 Chorągiew Dolnośląska
 phm. Piotr Matusiak
 phm. Henryk Ogórowski
 phm. Jan Wojdat

Chorągiew Ziemi Lubuskiej

phm. Bożena Makuch
 phm. Janusz Sikorski
 phm. Kazimierz Tkaczyk
 phm. Zbigniew Wiśniewski

Umarzam próbę na stopień harcmistrza phm. Zygmunta Grzelakowi i phm. Irene Staciwie z Chorągwi Łódzkiej.

9. UROŁOPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁU, COFNIĘCIA STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE, ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW

9.2. Zmiany przydziału

Przenoszę do Chorągwi Gdańskiej hm. Mięczysława Preisza z Głównej Kwatery (z ważnością od dnia 1.III. 1962 r.).

9.3. Przeniesienie do rezerwy

Przenoszę do rezerwy hm. Jadwigę Laurencką z Chorągwi Wielkopolskiej z ważnością od dnia 1.I. 1962 r.

Czuwaj!

Naczelnik Harcerstwa

(—) Zofia Zakrzewska, hm.

„ZRÓB TO SAM”

Nakładem Wydawnictwa Harcerskiego ukazały się nowe, ciekawe broszurki z serii „ZRÓB TO SAM”

Kupić je można we wszystkich kioskach „Ruchu”, składnicach CSH i księgarniach „Domu Książki” na terenie całego kraju.

Cena każdej z nich zł 3,50.

Cz. Drodzi: **ODBIORNIK DETEKTOROWY****K. Greb: JAK ZROBIĆ MIKROSKOP****A. Marks: LORNETKA PERSYKOP****M. Podliffski: MODEL PODUSZKOWCA****J. Węgrzynowicz: MAJSTER WIĘJSKI**

DZIAŁALNOŚĆ HARCESTWA W XX-LECIE PPR

Głównymi kierunkami działalności harcerstwa z okazji XX-lecia Północy Robotniczej była realizacja 2 zadań:

1. Drużyny ośrodków szerzenia wiedzy o PPR.
2. Drużyny organizami obchodów w swojej szkole i środowisku.

Ponad 90% drużyn ośrodków harcerskich, starszoharcerskich i zachowujących polemikę związaną z XX-leciem PPR traktowała pracę, jako długofalowy program działania — priam różnorodny w formach i dostosowany do grupiekowych.

Okres ten w praktycznym charakterze zował się organizowaniem całego szeregu uroczystych zbiórek, spotkań z działaczami kominków, układaniem planów dla istniejących i nowo powstałych Klubów Myśli Politycznej, gromadzeniem potrzebnej literatury i rozpoczęciem realizacji swności zespołowych. Rozpisanie konkursu na gazetki-plakaty, recytacje, programy artystyczne i audycje dla radiowców. Większość z nich już w tym okresie podejmowano nie tylko dla siebie, ale dla szkół i środowiska. Tak np. w woj. krakowskim odbyły się 725 uroczystych zbiórek drużyn harcerskich, 11 kominków harcerskich dla młodzieży szkolnej, przygotowano 18 montażi historii PPRnych dla szkół i środowisk. I wystawo historii PPR i dorobku XVII-lecia PRL (jedna wystawa objazdowa). W woj. olsztyńskim odbyło się 700 spotkań z działaczami PPR i ZW. W samym tylko Szczecinie harcerze przygotowali 34 wieczory wspomnień, poezji i pieśni rewolucyjnej — dla starszego społeczeństwa i młodzieży szkolnej.

Spśród całego szlachra różnorodnych zadań organizujących całą o przynajmniej znaczną część młodzieży szkolnej, a pewno wymienić należy takie jak: dziesięć szkolnej, nie tylko wydawane przez szkolne radiowców, historyczne zadaj-zgadajki, przygotowanie i prowadzenie sesje naukowe, konkursy recytatorskie i inne.

Na wyróżnienie zasługuje wspólna inicjatywa Chorągwi Katowickiej i Kuratorium Okręgu Szkolnego, którzy wspólnie ogłosili konkurs pod tytułem „Śladami Czerwonego Standardu”. Celem konkursu było wprowadzenie młodzieży w sposób ciekawy, nie tylko w historii PPR i postępowe tradycje walk z okupantem, ale i proces przemian zapoczątkowanych działalnością PPR, pokazanie ludzi, którzy idee PPR wcieliłi w życie. Zażożeniem konkursu było także nauczenie młodzieży łączenia w pracę programowej przesłanek z teraźniejszością. W konkursie tym wzięło udział ponad 70 tys. młodzieży.

Podobnie masowy udział młodzieży w konkursach o tematyce PPR notujemy w innych województwach. W zorganizowanym przez Chorągiew Kozłubińską, Komitetu Wojewódzkiego PPR i Kuratorium Okręgu Szkolnego Turnieju Historycznym wzięło udział ponad 80 tys. młodzieży, uczniów-harcerzy i nieharcerzy z 845 szkół.

M. in. w wyniku konkursu powstały kroniki szkoły, wsi, gazetki, „rysunki o mojej miejscowości” itp.

„Zwycięstwo nie było łatwe” — to tytuł konkursu recytatorskiego ogłoszonego przez Komendę Chorągwi w Poznaniu. Uczestniczyło w nim ponad 1000 młodzieży, w tym znaczna część z terenu wsi.

Niemieci ciekawo byli konkursu na wypracowanie „Co się zmieniło w wojnie w ciągu 20 lat” i „Co wiem o ciekawych wydarzeniach związanych z moim miejscem zamieszkania”, lub „Jak wygląda realizacja Manifestu PKWN w mojej okolicy” — (Luftlin).

W Bydgoszczy, Szczecinie, Koszalinie, Olsztynie, Krakowie i Zielonej Górze w ogłoszonym przez harcerstwo konkursie na gazetki o tematyce PPR-owskiej wzięło udział kilkadziesiąt drużyn i szkół.

Wiele drużyn realizując hasło: „Cechy być kony-nuatorami tradycji rewolucyjnego ruchu” młodzieżowego i uczyć XX rocznicę PPR szerzą nie tylko zakres działalności społecznej, podjęło w tym zakresie prace na rzecz dziecka i własnego środowiska.

I tak np. Szczep Harcerski im. Janusza Korczaka w Kutnie zorganizował teatrzyk kukielki, który dawał przedstawienia dla dzieci z osiedla. Inne drużyny wykonywały pomoce naukowe dla szkoły, naprawiały zabawki dla przedszkoli, pomagały przy wypóżyaniu książek w bibliotekach szkolnych i gromadziły, organizowały wieczory bajek dla dzieci, porządkowały swoje osiedla.

W Rzeszowskim harcerskim kina objazdowe występowały w tym czasie cały szereg filmów dokumentalnych o tematyce PPR-owskiej.

Bardzo ożywnoną działalność prowadzili harcerze na terenie wsi i miasteczek. I tak np. w Aleksandrowie Kujawskim nie było chyba drużyny, która by nie przygotowała w tym czasie jakiegoś programu artystycznego o tematyce PPR, nie zrobiła gazetki lub kroniki, w której pokazała historię swojej wsi, pierwsze lata po wojnie.

Obchody XX-lecia PPR w drużynach stały się okazją do nawiązania bliższych i serdeczniejszych kontaktów z zakładami pracy, w których organizowały one jeżeli nie akademie, to przynajmniej część artystyczną.

W Krakowie obchody XX rocznicy PPR rozpoczął Hufiec Grzegorzki uroczystością wręczenia harcerzom przez żalobę „Semperit” sztandaru. Hufiec przyjął nazwę „Semperit”.

Zaś Hufiec Chrzanów w czasie uroczystości PPR otrzymał sztandar od zakładów pracy oraz nadano mu imię Marcelego Nowotki.

Zespół artystyczny z Debicy (woj. rzeszowski) dawał występy w zakładach pracy i szkołach.

Drużyny w oparciu o materiały uzyskane z Zakładu Historii Partii i Wydziału Propagandy KP i KW wędrowali szlakami bojowymi GL, AL na swoich terenach, lub sporządzały mapy rozwoju wsi i miasta (Łódź, Rzeszów).

W ramach akcji „niewidzialna ręka” na wielu grobach byłych działaczy PPR i ZWm polecono wianki i kwiatów. Otrzymały kwiaty również rodziny poległych.

Realizując sprawnie zespołowo „Z wizytą u rewolucjonistów” młodzież uczyła się historii tamtych trud-

nych lat. Historii tym bliższej, bo dotyczącej ich środowiska, tworzonej przez ich najbliższych.

Przy organizowaniu młodzieżowych sesji naukowych, starsi harcerze przygotowując referaty znaleźli ciekawe i nieznanne dokumenty i fakty (w Bydgoszczy, Rzeszowie, Katowicach, Łodzi).

Są to m. in. zdjęcia, mandaty na I Zjazd PPR, ulotki. A na przykład w Białogardzie (woj. Koszalin) 37 DH odszukała 20 działaczy, z którymi nawiązała bliższy kontakt. Listę przedłożono do KP PZPR. Drużyna otrzymała za to podziękowanie od Komitetu Powiatowego.

Najmłodsze zuchy realizując dwa specjalnie w tym celu opracowane cykle sprawnościowe również poznały historię PPR w sposób im przystępny. Były to zbiórki „Wyprawa w rewolucyjną przeszłość”, „Zaginiony desant” i inne.

W wyniku tak szerokiej i różnorodnej działalności związanej z tematyką PPR-owską wiele drużyn postanowiło przyjąć za bohaterów działaczy PPR i ZWM.

*

W realizacji kierunku PPR (taka przyjęła się nazwa w drużynach) na uwagę zasługuje fakt szerszego niż kiedykolwiek współdziałania harcerstwa z Komitetami Partyjnymi i Radami Narodowymi, z władzami oświatowymi, administracją szkolną i całą kadrą nauczycielską.

Można powiedzieć, że ten kierunek pracy wychowawczej realizowany był we froncie społecznym. Ze względu na pomoc szkoły i uznanie przez nią obchodów jako sprawy całej młodzieży w pełni można było korzystać z pomocy nauczycielstwa i tym samym nadać obchodom szerszy charakter.

Działalność harcerstwa w XX-leciu PPR mogła nosić charakter długofalowy (nie akcyjny) głównie dlatego, że realizacja tego kierunku pracy wychowawczej odbywała się we froncie społecznym, we współdziałaniu.

Dzięki kontaktom młodzieży z działaczami PPR, ZWM, z Komitetami Partyjnymi, gromadzkimi, powiatowymi i wojewódzkimi, przy okazji uroczystych spotkań i w codziennej pracy drużyn — udało się uzyskać efekty, które trudno przekazać w cyfrach. Są to wypowiedzi młodzieży, np.:

„W rozmowach z działaczami, szperając w materiałach, wędrując szlakami GL i AL odkrywaliśmy nie tylko historię ale w sposób nowy, inny i bliższy ujrzeliśmy nasze powiatowe władze partyjne, naszych ludzi, którzy jakoś „zeszli ze szczebla”. Albo Reforma Rolna — to było pojęcie z podręcznika — teraz zrozumieliśmy co to znaczy”.

Mówili: „O manifestach KWN żęsto uczyliśmy się na stopień i prawdę mówiąc tak do końca nie zdawaliśmy sobie sprawy z istotą tych procesów. Teraz czujemy te przemiany. Nawie uczestniczyliśmy w nich”.

Trzeba podkreślić fakt, że np. w woj. krakowskim w Hufcu Limanowa powstał zespół partyjny. Młodzież z drużyny krakowskiego Liman Pedagogicznego otrzymała legitymacje kandydatów PZPR. W woj. koszalińskim 30 instruktorów wąpiło do Partii, w woj. wrocławskim, rzeszowskim, łódzkim do Partii wstąpiło ponad 300 instruktorów młodzieży starszej.

Kierunek PPR jest w dalszym ciągu w drużynach realizowany. Istniejące i nowo powstałe zespoły artystyczne z programem o tematyce PPR wystąpiły na akademiach z okazji 1 Maja, w czasie akcji letniej będą występowały w zakładach pracy i na wsi.

*

21 maja br. odbyła się w Katowicach Centralna Akademia ZHP z okazji podsumowania udziału harcerstwa w obchodach XX rocznicy powstania Polskiej Partii Robotniczej.

W godzinach przedpołudniowych 21.V. br. przedstawiciele wszystkich komend Chłogi dokonali podsumowania i analizy realizacji programów obchodów ustalonych przez jednostki ZHP jeszcze we wrześniu ubiegłego roku. W dyskusji domował pogląd, iż programy realizowane były z pełną myślnością, głównie dzięki współdziałaniu z Komitetami Partyjnymi, szkołą i społeczeństwem.

Po dyskusji Z-ca Naczelnika Harcerstwa — hm. W. Grzelak dokonał otwarcia wystaw obrazującej działalność drużyn w ramach obchodów.

W godzinach popołudniowych Harcerski Teatr Rapsoyczny z Zawiercia montażem wierszy. W. Broniewskiego pod nazwą „By kwitł życie” rozpoczął akademiową część podsumowania.

W dalszej części instruktorzy Chłagi Kieleckiej, Krakowskiej i Katowickiej złożyli Naczelnikowi Harcerstwa meldunki z przebiegu akcji w całym Związku.

Po przemówieniu Naczelnika wystąpił znany Harcerski Zespół Pieśni i Tańca „Mikulczyce”.

W uroczystości uczestniczył Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach, Towarzysz Ryszard Nieszporek.

*

Całość uroczystości transmitowała Telewizja w programie ogólnopolskim.

WYDZIAŁ PROPAGANDY GKH

Wydaje: Naczelna Rada Harcerska. Redaguje i kolportaż prowadzi Wydawnictwo Harcerskie. Adres redakcji: Warszawa, ul. Konopnickiej 6.

Nakład 18 000 egz. Papier drobi. gaz. kl. VII. 80 g 61x86 cm. Cena numeru zł 3,50.

Zakłady Graficzne RSW „Prasa”, Warszawa, ul. Smolna 12. Zam. 1119. H-35.